

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3140 (landbrug og fiskeri) den 23. januar 2012

Fødevareministeren: Det bliver superspændende. Det er første rådsmøde på mit område, hvor Danmark sidder i formandsstolen.

Jeg forelægger én sag til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om punkt 4 om fiske-riprotokollen med Marokko. De øvrige sager forelægger jeg til orientering.

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik

– Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen)

– Udveksling af synspunkter

KOM (2011) 0626

Rådsmøde 3140 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EU-note (11) – E 11 (notat af 8/11-11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 127 (side 54, senest behandlet i EUU 14/10-11)

Fødevareministeren: Jeg orienterede om hovedpunkterne i reformpakken på landbrug tilbage i oktober. På det kommende rådsmøde fortsætter vi gennemgangen af de 4 overordnede forslag.

Vi er nu nået til markedsordningen, som indeholder de traditionelle markedsinstrumenter til at støtte landbrugsproduktionen, det vil sige intervention, støtte til privat oplagring, støtte til enkelte sektorer, kvoter for sukker- og mælkeproduktionen, import/eksportkvoter og eksportrestitutioner.

Kommissionen lægger i store træk op til at videreføre de nuværende ordninger, dog med forskellige ændringer af de omfattede produkter og de berørte sektorer. I kan se en lang række detaljer i samlenotatet, som jeg ikke skal trætte jer med her på mødet.

Generelt har den fælles landbrugspolitik udviklet sig i en positiv retning under de seneste reformer. Vi har bevæget os bort fra tidligere tiders markedsstyring og protektionisme. Resultatet er en mere konkurrencedygtig og markedsorienteret landbrugssektor. Den udvikling skal helst fortsætte under den igangværende reform.

På rådsmødet vil drøftelsen fokusere på to aspekter, dels de ekstraordinære krisebestemmelser, dels en konkurrencedygtig og velfungerende fødevareforsyningskæde.

Når vi tale om ekstraordinære krisebestemmelser, vil jeg gøre udvalget opmærksom på, at der også findes krisebestemmelser i forslaget om landdistriktspolitikken. Det er det, der handler om forsikringspræmier og betalinger til gensidige fonde samt kompensation for tab, der er opstået som følge af klimaforandringer. Men det er ikke det, vi skal diskutere nu.

Med hensyn til krisebestemmelserne i markedsordningen – som er det, vi skal drøfte på rådsmødet – indeholder forslaget en ekstraordinær krisereserve uden for landbrugsbudgettet. Det er vi skeptiske over for. Vi mener ikke, at der skal afsættes midler til landbruget uden for den egentlige budgetramme.

Desuden bør der kun ydes støtte til krisestyring i forbindelse med helt ekstraordinære kriser. Krisestyring bør ikke kunne udløses i forbindelse med almindelige markedsmaessige ubalancer. Dem skal landbruget selv kunne håndtere.

Hvad angår fødevarerforsyningskæden, lægger Kommissionen op til, at både primærproducenter, men også forarbejdningsindustri og detailkæder i højere grad end nu skal organisere sig. Dette skal ske i såkaldte producentorganisationer og interprofessionelle organisationer. Det er en helt speciel EU-lingo, vi har her.

Forslaget indebærer, at det fremover bliver obligatorisk for medlemsstaterne at anerkende disse organisationer.

Der kan selvfølgelig være fordele ved en velorganiseret landbrugssektor. Det er de danske andelsselskaber et udmærket eksempel på. I den forbindelse synes jeg, det er vigtigt at påpege, at andelsselskaberne er opstået på frivillig basis, og at de overholder de almindelige konkurrenceregler. Her taler vi om nogle organisationer, der er bygget op nedefra og ikke oppefra. Det ville være klogt, om det samme kom til at gælde de organisationer, der dannes i EU-regi. Organisationerne bør heller ikke have adgang til at gennemføre markedsregulering. Vi mener faktisk ikke, at landbruget har brug for yderligere lag af regulering og styring af markedet.